

แนวทางการจัดการที่มีคุณภาพ ของวิสาหกิจชุมชน เพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ใน จังหวัดนครปฐม

The quality management approach to achieve the strategy on well-being in community
enterprise of Nakhon Pathom

จันทนา พงศ์สิทธิกาญจนา (Chantana Pongsittkanchana)*

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นหาแนวทางทางการจัดการที่มีคุณภาพ เพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณ อาศัยตัวแบบสมการเชิงโครงสร้าง ประชากรได้แก่ สมาชิกวิสาหกิจชุมชน และเครือข่าย ในจังหวัดนครปฐม จำนวน 3,171 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของแฮร์ และคณะ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 356 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น จำแนกตามอำเภอทั้ง 7 ในจังหวัดนครปฐม เครื่องมือได้แก่แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเที่ยงด้วย วิธีอัลฟา ครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงในช่วง 0.70-0.97

วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และวิเคราะห์สมการโครงสร้างโดยใช้โปรแกรมลิสเรล ผลการวิจัยพบว่า ตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการที่มีคุณภาพ ของวิสาหกิจชุมชน เพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในจังหวัดนครปฐม มีความสอดคล้องข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2/df = 3.36$; RMSEA = 0.012 ; NFI = 0.97; CFI = 0.98; RMR = 0.035; GFI = 0.94 ; AGFI = 0.91) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 71.9) มีอายุเฉลี่ย 50 ปี สถานภาพสมรส (ร้อยละ 64.9) ระยะเวลาประกอบวิสาหกิจเฉลี่ย 5 ปี และมีจำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ย 15 คน ผลการวิเคราะห์ตัวแบบการจัดการที่มีคุณภาพ ของวิสาหกิจชุมชน เพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ใน จังหวัดนครปฐม พบว่า การจัดการทางการผลิต และ การจัดการทางการบัญชี มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อ การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ($\beta=0.98$)และ ($\beta=0.47$) ตามลำดับ ส่วนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ การจัดการทางการตลาด มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อ การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ($\beta= -0.67$)และ ($\beta=-0.34$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: วิสาหกิจชุมชน การบรรลุยุทธศาสตร์ ตัวแบบการจัดการ

Abstract

The purpose of this research was to find out quality management approach to achieve the strategy on well-being in community enterprise of Nakhon Pathom Province. It used the quantitative research with the structural equation modeling. The population was

* ประธานโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไปคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Chairman of the General Management Program Faculty of Management Science Nakhon Pathom Rajabhat University

3,196 of the members of the community enterprise and its networks in the province of Nakhorn Pathom. It calculated the size of the representative sample group by the calculation of Hair et al. The number of the representative sample in the group was 356. The researcher used the stratified random sampling in each of the 7 districts of Nakhorn Pathom province. The tool was the questionnaire which passed the content validity and accuracy by the Alpha Cronbach's method at 0.70 - 0.97. Descriptive analysis was performed by using a statistical package. The conceptual model was empirically validate by using structural equation modeling with LISREL. The research finding was The quality management approach to achieve the strategy on well-being in community enterprise of Nakhon pathom fit the data well, as indicated by excellent fit indices, ($\chi^2/df = 3.36$; RMSEA = 0.012 ; NFI = 0.97; CFI = 0.98; RMR = 0.035; GFI = 0.94 ; AGFI = 0.91)

The result of the research showed that most of the people who answered the questionnaire are female (71.9 %). The mean age is 50 years old with the marital status (64.9 %) and 5 years of the mean length of work in the enterprise. The mean number of the members was 15. The researched result, of the quality management approach to achieve the strategy on well-being in community enterprise of Nakhorn Pathom province, finds that the production management and management accounting affects positively and directly to the strategy on well-being in community enterprise in Nakhorn Pathom province ($\beta=0.98$) and ($\beta=0.47$) respectively. The development of human resources and marketing management affects negatively and directly to the strategy on well-being in community enterprise in Nakhorn Pathom province ($\beta= -0.67$) and ($\beta=-0.37$) respectively.

Key words: community enterprise, strategic achievement, model of management

บทนำ

จากนโยบายที่รัฐบาลได้มีการประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 128 ตอนพิเศษ 94 ง ในวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ข้อ 1.10 ซึ่งเน้นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน สนับสนุนสินเชื่อรายย่อย โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย รวมถึงเพิ่มสวัสดิการของรัฐเพื่อเป็นการดูแลสังคมในชุมชน จัดหาแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชน โดย (1) เพิ่มเงินทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอีกแห่งละ 1 ล้านบาท (2) จัดตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยมีวงเงินเฉลี่ยจังหวัดละ 100 ล้านบาท (3) จัดตั้งกองทุนตั้งตัวได้ในวงเงินประมาณ 1,000 ล้านบาทต่อสถาบันอุดมศึกษาที่ร่วมโครงการ สนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อให้สามารถกู้ยืมเพื่อการสร้างอาชีพ ผนวกกับกลไกของ “หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ” ในสถานศึกษาโดยมุ่งให้เกิดวิสาหกิจนวัตกรรมใหม่ที่จะเป็นกลไกใหม่ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (4) จัดสรรงบประมาณเข้ากองทุนพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป็นจำนวนเงิน 300,000 400,000 และ 500,000 บาทตามลำดับขนาดของหมู่บ้าน เพื่อให้หมู่บ้านบริหารจัดการกองทุนเพื่อการพัฒนาชุมชนด้วยตนเอง (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11. 2557 : ออนไลน์)

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น ซึ่งจำเป็นต้องอาศัย (1) การสนับสนุนภารกิจของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในการผลิตงานศิลปหัตถกรรมอันทรงคุณค่า เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพแก่ราษฎรผู้ยากไร้ให้สามารถพัฒนาเป็นช่างฝีมือด้านศิลปะที่มีความสามารถสูงและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ (2) การบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีศักยภาพ ด้วยการสนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับองค์ความรู้สมัยใหม่เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพสินค้าและบริการ การเข้าถึงแหล่งทุนและการตลาดเชิงรุกทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้มีศูนย์กระจายและแสดงสินค้าถาวรในภูมิภาคและเมืองท่องเที่ยวหลักที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและการส่งออก (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. 2556 : ออนไลน์)

องค์ประกอบเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของวิสาหกิจชุมชน ซึ่งสร้างคุณประโยชน์ทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) เนื่องด้วยในขณะนี้ ประเทศไทย ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง (สุนิสา ลววรรณวงศ์ และ นริทร์ สังข์รักษา. 2558 , หน้า 1194) ประเทศไทยจำเป็นต้องอาศัย ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเป็นฐานที่มั่นคงของประเทศ ทำให้ได้แนวทางเริ่มต้นในการบ่มเพาะผู้ประกอบการในชุมชนเป้าหมาย เป็นการเสริมสร้าง ผู้ประกอบการด้วยการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ การตลาด องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะชุมชน ตอบสนองความต้องการดำเนินธุรกิจชุมชนในการผลิตสินค้าและบริการในระดับฐานราก ส่งเสริมให้มีอัตราการอยู่รอดสูงและสนับสนุนให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นมืออาชีพ

จังหวัดนครปฐม เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญในฐานะที่อยู่ใกล้เมืองหลวงกรุงเทพฯ มีสภาพทางเศรษฐกิจที่ขยายตัวค่อนข้างเร็ว จาก ข้อมูลจังหวัด พบว่าประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 137,815 บาทต่อปี โดยทั้งจังหวัดมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ตามราคาประจำปี 132,810 ล้านบาท รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 66,541 ล้านบาท รองลงมาเป็นสาขาเกษตรกรรม คิดเป็นมูลค่า 12,895 ล้านบาท อันดับ 3 เป็นสาขาการค้าส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน คิดเป็นมูลค่า 12,681 ล้านบาท (สำนักงานสถิติจังหวัดนครปฐม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2556 : ออนไลน์) ศักยภาพและการเจริญเติบโตของจังหวัด เมื่อพิจารณาประกอบร่วมกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครปฐม ประจำปี 2554 ที่เสนอวิสัยทัศน์ว่า “ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งพาตนเอง สร้างรายได้ และคุณภาพชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” โดยกระบวนการวิสาหกิจชุมชน และพันธกิจที่ว่า (1) เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการบริหารจัดการทุนของชุมชน (2) ส่งเสริมสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน (3) รับรองสถานภาพของวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และ (4) ประสานความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนวิสาหกิจชุมชนอย่างมีเอกภาพ (อุไรวรรณ ทองบัวศิริไล. 2554 , หน้า 14 : ออนไลน์)

ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม ด้านการอยู่ดีมีสุข ซึ่งเป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ เพื่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความสมดุลที่ยั่งยืน โดยจะต้องให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้มากขึ้น ได้แก่ ทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจ รวมถึงทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเสริมสร้างให้ชุมชนมีการรวมตัวกันอย่างเข้มแข็งมาร่วมคิดร่วมกันทำงาน เพื่อให้ชุมชนสามารถบริหารจัดการใช้ประโยชน์จากทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างมีดุลยภาพ ทำให้ชุมชนสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ยากและสลับซับซ้อนได้ โดยเฉพาะปัญหาความยากจน ซึ่งต้องอาศัยชุมชนที่เข้มแข็งร่วมมือร่วมใจดำเนินการ สิ่งต่างๆ ที่กล่าวมานี้จะประสบความสำเร็จได้ยากหากขาดการสนับสนุนและการจัดการที่ดี จึงสรุปได้ว่าการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข วิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม จำเป็นต้องอาศัยแนวทางการจัดการที่มีคุณภาพ (ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. 2557 : ออนไลน์)

การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อเป็นฐานรองรับการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพร้อมกันทุกด้าน หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงภาคการพัฒนาต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ จึงต้องผนึกกำลังดำเนินงานการเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ด้วยการกระตุ้นและสร้างกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมให้ชุมชนร่วมกันคิด ร่วมกันทำและมีการเรียนรู้เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว และต้องอาศัยการพัฒนาตัวแบบการจัดการเพื่อการบรรลุ ยุทธศาสตร์ วิสาหกิจชุมชน เพื่อนำผลของการพัฒนาดังกล่าว ในการสร้างฐานที่มั่นคงต่อความเจริญ ในจังหวัดนครปฐม และในประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม
2. สร้างตัวแบบการจัดการที่มีคุณภาพ ของวิสาหกิจชุมชน เพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในจังหวัดนครปฐม

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตในด้านระยะเวลา ผู้วิจัยทำวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional study) ในระหว่างเดือน มีนาคม- ธันวาคม 2557

ตัวแปรอิสระได้แก่ แนวทางการจัดการที่มีคุณภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (French and Bell. 1999) การจัดการทางการตลาด (Kotler. 2003) การจัดการทางการผลิต (Schroeder et al. 1986) และการจัดการทางบัญชี (อารี วิบูลย์พงศ์ และคณะ. 2549)

ตัวแปรตามได้แก่ การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม (อุไรวรรณ ทองบัวศิริโล 2554 ,หน้า 14-18: ออนไลน์) ซึ่งมีตัวชี้วัดในสี่มิติได้แก่ 1. การบริหารจัดการทุน 2. การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน 3.การลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ และ 4.การพัฒนาาระบบสวัสดิการชุมชน ตามลำดับ

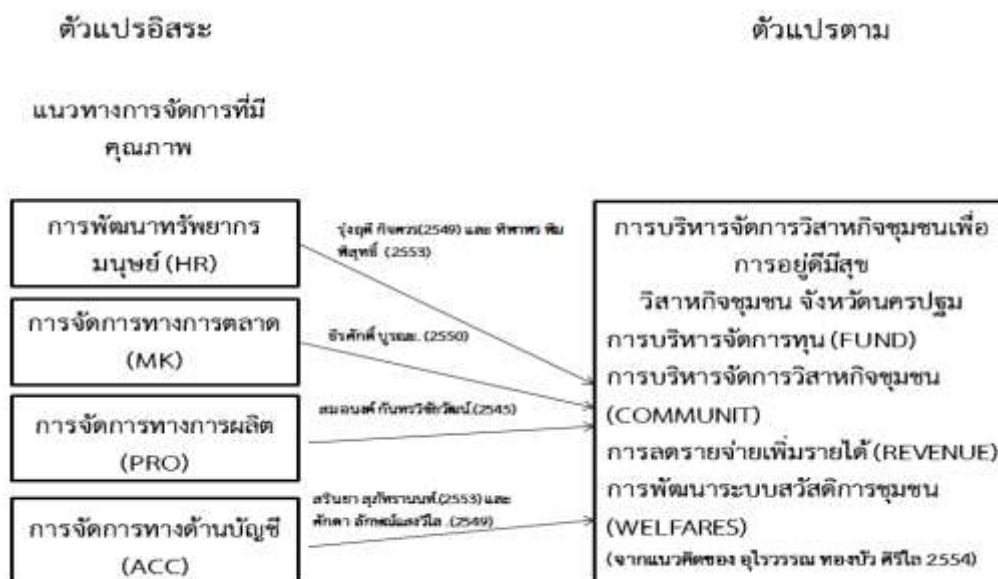
ส่วนการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม จะได้รับอิทธิพลจาก (1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาแนวคิดมาจากงานของ รุ่งฤดี กิจควร(2549) และ ทิพาพร พิมพ์สุทธิ์ (2553) (2) การจัดการทางการตลาด พัฒนาแนวคิดมาจากงานของ อีรศักดิ์ บุรณะ. (2550) (3) การจัดการทางการผลิต พัฒนาแนวคิดมาจากงานของ สมอนงค์ กันทรวิชัยวัฒน์.(2545). และ (4) การจัดการทางบัญชี พัฒนาแนวคิดมาจากงานของ สรินยา สุภัทรานนท์.(2553) และ ศักดา ลักษณะแสงวิไล .(2549)

สมมติฐานการวิจัย

- 1) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากแนวทางการพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์
- 2) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากแนวทางการจัดการด้านการตลาด
- 3) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากแนวทางการจัดการด้านการผลิต
- 4) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากแนวทางการจัดการด้านการบัญชี
- 5) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ในกรอบแนวคิดการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลในเชิงประจักษ์ที่เก็บได้

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวคิดด้วยตนเอง โดยอาศัยการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรม ทำให้ได้กรอบแนวคิดในการศึกษาไว้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ สมาชิกวิสาหกิจชุมชน และเครือข่าย ในจังหวัดนครปฐม จำนวน 3,171 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักของ แฮร์ และคณะ (Hair et al. 2009) โดยใช้หลักตัวแปรสังเกตได้คูณกับ 20 เท่าของขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 356 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) จำแนกตามอำเภอทั้ง 7 ในจังหวัดนครปฐม ดังนี้

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างที่จัดเก็บ

อำเภอ	จำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	ประชากรสมาชิก (คน)	กลุ่มตัวอย่างสมาชิก (คน)
1.เมืองนครปฐม	28	681	76
2.กำแพงแสน	27	359	40
3.นครชัยศรี	27	310	35
4.ดอนตูม	15	526	59
5.บางเลน	40	568	64
6.สามพราน	21	355	40
7.พุทธมณฑล	24	372	42
รวม	182	3,171	356

ที่มา : อุไรวรรณ ทองบัวศิริไล (2554,หน้า 19 : ออนไลน์)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร หนังสือ บทความ รายงาน สิ่งตีพิมพ์ และรายงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้มาสรุปสร้างเครื่องมือ

2. กำหนดโครงสร้างของข้อคำถามและแนวคำถามสำหรับการสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญนี้ได้แก่ อาจารย์ทางด้านบริหารธุรกิจ 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิสาหกิจชุมชน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติ 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 5 คน

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มวิสาหกิจ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 40 คนแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม โดยการทดสอบความเชื่อถือได้ของมาตรวัด(Reliability Test) ด้วยวิธีการทางสถิติ ซึ่งพิจารณาจากการวัดค่าความสอดคล้องภายใน(Internal Consistency) และด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ครอนบาค(α : Cranach Alpha Coefficient) ได้ค่ารวมเท่ากับ 0.96 และได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ครอนบาค รายข้อ ดังนี้

4.1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HR) (ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา ครอนบาค=0.70)

4.2. การจัดการทางการตลาด (MK) (ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา ครอนบาค=0.82)

4.3. การจัดการทางการผลิต (PRO) (ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา ครอนบาค=0.97)

4.4. การจัดการทางบัญชี (ACC) (ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา ครอนบาค=0.80)

4.5. การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนเพื่อการอยู่ดีมีสุข (STG) (ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา ครอนบาค=0.74)

5. นำเครื่องมือที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปใช้จริงในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยสถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วยสถิติพรรณนา โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติสรุป อ้างอิงจะใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1) สถิติพรรณนา เพื่ออธิบายคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามผลการวิจัยจะนำเสนอในตารางที่

ตาราง 2 คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	100	28.09
	หญิง	256	71.91
สถานภาพ	โสด	85	23.88
	สมรส	231	64.89
	หย่า/ร้าง	25	7.02
	หม้าย	15	4.21

ตาราง 2 (ต่อ)

	min (max)	mean	SD.
อายุ	23 (75)	49.18	8.47
ระยะเวลา	1 (24)	5.07	2.74
จำนวนสมาชิก	1 (103)	14.74	11.53

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 71.9) มีอายุเฉลี่ย 50 ปี สถานภาพสมรส (ร้อยละ 64.9) ระยะเวลาประกอบวิสาหกิจเฉลี่ย 5 ปี และมีจำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ย 15 คน

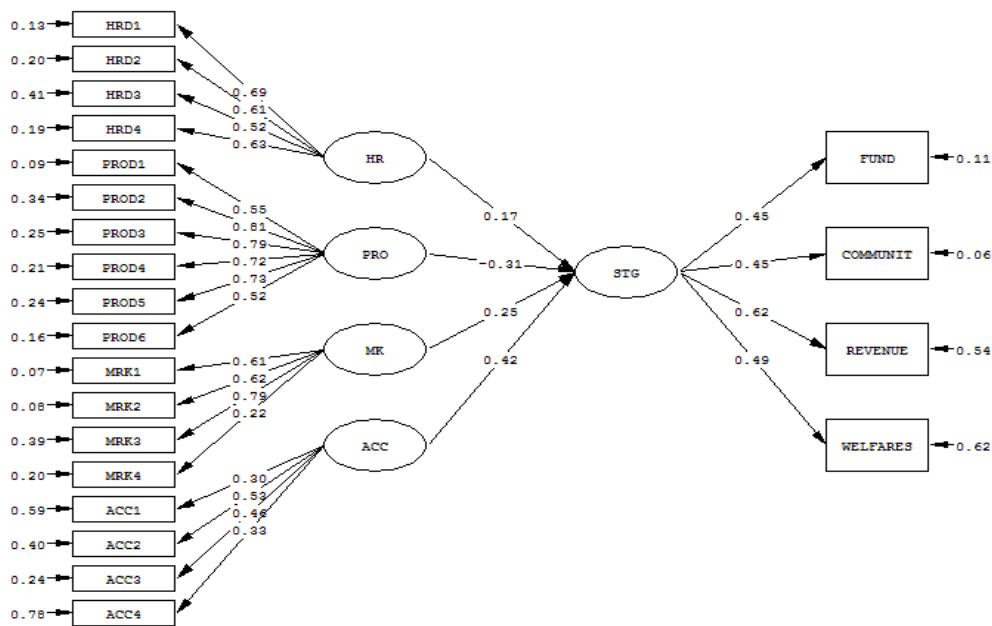
2) สถิติสรุปอ้างอิง

ในส่วนการวิเคราะห์การบรรลุมหาวิทยาลัยด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยอาศัยตัวแบบสมการเชิงโครงสร้าง (SEM : structural equation modeling) จากโปรแกรม LISREL ซึ่งโปรแกรมดังกล่าวมีจุดเด่นที่สามารถพิสูจน์ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการปรับตัวแบบได้ โดยก่อนการวิเคราะห์เส้นทางผู้วิจัยได้ทำการทดสอบปัญหาการร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์คู่ใด ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการร่วมเส้นตรงพหุ

	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	การจัดการการผลิต	การจัดการการตลาด	การจัดการด้านบัญชี	Mean	SD.
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	1.00				4.21	0.66
การจัดการการผลิต	0.78	1.00			3.96	0.72
การจัดการการตลาด	0.77	0.75	1.00		4.02	0.61
การจัดการด้านบัญชี	0.63	0.52	0.45	1.00	3.83	0.53
การจัดการวิสาหกิจชุมชนเพื่อการอยู่ดีมีสุข	0.42	0.35	0.33	0.39	4.03	0.51
VIF	3.53	3.98	2.71	1.44		

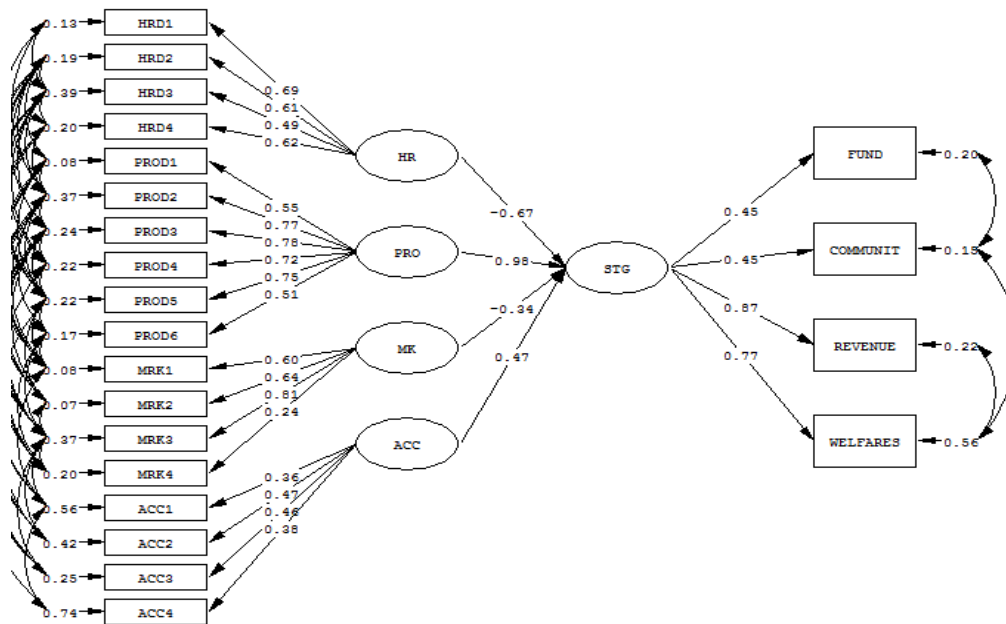
ผลการวิเคราะห์ ด้วยค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าน้อยกว่า 10 และค่าสหสัมพันธ์ไม่พบว่ามีคู่ใดเกิน 0.80 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดไม่มีคู่ใดมีปัญหาการร่วมเส้นตรงร่วมพหุ (Multicollinearity) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2545) ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เส้นทางโดยใช้ดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องและความกลมกลืนของตัวแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และได้ผลที่เกิดขึ้นหลังจากตัวแบบก่อนปรับ และตัวแบบหลังปรับให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้วดังนี้

Chi-Square=2062.49, df=199, P-value=0.00000, RMSEA=0.162

แผนภูมิที่ 2 แนวทางการจัดการที่มีคุณภาพ ของวิสาหกิจชุมชน เพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในจังหวัดนครปฐม (ตัวแบบก่อนปรับ)

สำหรับการปรับตัวแบบ ผู้วิจัยใช้การโยกความสัมพันธ์ระหว่างความคลาดเคลื่อนที่ค่า (theta epsilon และ theta delta) เพราะผลการโยกความสัมพันธ์ดังกล่าวจะไม่กระทบต่อการปรับเส้นหลักในกรอบแนวความคิด ในตาราง 4 จะแสดงผลการตรวจสอบความสอดคล้องและความกลมกลืนของตัวแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-Square=447.50, df=133, P-value=0.06000, RMSEA=0.012

แผนภูมิที่ 3 แนวทางการจัดการที่มีคุณภาพ ของวิสาหกิจชุมชน เพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในจังหวัดนครปฐม (ตัวแบบหลังปรับ)

ตาราง 4 ดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องและความกลมกลืนของตัวแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ลำดับที่	ค่า	เกณฑ์	ตัวแบบก่อนปรับ	ตัวแบบหลังปรับ
1	χ^2/df	น้อยกว่า 5	10.36	3.36 ✓
2	RMSEA	น้อยกว่า 0.05	0.162	0.012 ✓
3	NFI	0.9 ขึ้นไป	0.89	0.97 ✓
4	CFI	0.9 ขึ้นไป	0.90 ✓	0.98 ✓
5	RMR	น้อยกว่า 0.10	0.060 ✓	0.035 ✓
6	GFI	0.9 ขึ้นไป	0.78	0.94 ✓
7	AGFI	0.9 ขึ้นไป	0.73	0.91 ✓

✓ หมายถึงผ่านเกณฑ์ผลการทดสอบดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องและความกลมกลืนของตัวแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (ที่มาของเกณฑ์: สุภมาส อังศุโชติ สมถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชนีกุล ภิญโญ ภาณุวัฒน์, 2552 หน้า 22-24)

จากการตรวจสอบแบบจำลองสมมติฐานความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ (Structural Model) เพื่อทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป LISREL (LISREL Version 8.52) พบว่าในตัวแบบก่อนปรับ มีค่าผ่านเกณฑ์ 3 ค่า ความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Relative Fix Index) ส่วน Comparative Fit Index (CFI) และ ค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (Root Mean Square Residual : RMR) เมื่อปรับตัวแบบให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้วพบว่า การวิเคราะห์ความกลมกลืนของแบบจำลอง (Goodness of Fit) หลังปรับตัวแบบพบว่า ผ่านเกณฑ์ผลการทดสอบดัชนี ในทุกค่า ได้แก่ ค่า อัตราส่วนไคสแควร์กับองศาความเป็นอิสระ (χ^2/df) ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) ความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Relative Fix Index) ทั้งส่วน Normed Fit Index (NFI) Comparative Fit Index (CFI) และ Adjusted Goodness of Fit Index รวมถึง ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (Root Mean Square Residual : RMR) ค่า Goodness of Fit Index (GFI) พบว่าตัวแบบมีความสอดคล้องเชิงประจักษ์ ที่ดีขึ้นกว่าเดิม

ตาราง 5 สรุปผลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	มี ผล อย่างมี นัยสำคัญ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากแนวทางการพัฒนา ด้านทรัพยากรมนุษย์	-		✓
2) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากแนวทางการจัดการ ด้านการตลาด	-		✓
3) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากแนวทางการจัดการ ด้านการผลิต	+	✓	
4) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากแนวทางการจัดการ ด้านการบัญชี	+	✓	
5) การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ในกรอบแนวคิดการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลในเชิง ประจักษ์ที่เก็บได้		✓	

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการที่มีคุณภาพ ของวิสาหกิจชุมชน เพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในจังหวัดนครปฐม พบว่า ทุกปัจจัยการบริหารต่างมีผลต่อการบรรลุยุทธศาสตร์ดังกล่าวทั้งสิ้น โดยปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญในเชิงบวกได้แก่ แนวทางการจัดการด้านการผลิต ($\beta = 0.98$) และ แนวทางการจัดการด้านการบัญชี ($\beta = 0.47$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญในเชิงลบได้แก่ แนวทางการพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์ ($\beta = -0.67$) และแนวทางการจัดการด้านการตลาด ($\beta = -0.34$) ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณา การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม จำแนกตามน้ำหนักปัจจัย ผลการวิจัยพบว่าเกิดจาก การลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ ($\lambda_y=0.87$) การพัฒนาระบบสวัสดิการชุมชน ($\lambda_y=0.77$) การบริหารจัดการทุน ($\lambda_y=0.45$) และการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน ($\lambda_y=0.45$) ตามลำดับ

การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม เกิดจากปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ แนวทางการจัดการด้านการผลิต สอดคล้องกับแนวคิดของ Schroeder et al. (1986) ซึ่งเสนอว่า คุณภาพการจัดการทางการผลิตเป็น การรับประกันว่า ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่เสร็จออกมาจากระบบการผลิตต้องมีคุณภาพตรงตามเกณฑ์กำหนดทุกอย่าง และ สมอนงค์ กันทรวิชัยวัฒน์ (2545) ที่เสนอว่า หากการผลิต ทำได้อย่างถูกต้อง ถูกใจ และถูกจังหวะเวลาย่อมเป็นที่เชื่อถือได้ว่าจะประสบผลสำเร็จในการบริหารการผลิต อีกปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญได้แก่ แนวทางการจัดการด้านการบัญชี ซึ่งจากแนวคิดของ ศักดา ลักษณะแสงวิไล (2549) ที่เสนอว่า ข้อมูลที่ได้จากการบัญชีจะทำให้ผู้บริหารทราบสถานการณ์ของกิจการในปัจจุบัน เพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารข้อมูลเพื่อตัดสินใจ เน้นในการนำเสนอข้อมูลกับบุคคลภายในองค์กร รวมถึงงานของ สรินยา สุภัทธานนท์ (2553) ที่สรุปว่า หลักปฏิบัติทางการบัญชีและการควบคุมภายใน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

สิ่งที่น่าสนใจคือ การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ การจัดการทางการตลาด ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญในแง่ของ การเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ และความสามารถให้แก่บุคคลเพื่อที่จะทำงานในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในภาวะปัจจุบัน (French and Bell 1999) ผลดังกล่าวจะขัดแย้งกับงานวิจัยของ รุ่งฤดี กิจควร (2549, หน้า 1) ที่เสนอว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญในฐานะเป็นตัวนำศักยภาพของแต่ละบุคคลมาใช้ ให้งานเกิดประโยชน์สูงสุด สร้างให้แต่ละบุคคลเกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์การสร้างการตระหนักในคุณค่าของตนเอง เพื่อนร่วมงานและองค์กร ก่อให้ประสิทธิผลในองค์กรรวม และการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ได้รับอิทธิพลเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยการจัดการทางการตลาด ซึ่งมีหน้าที่ระบุดึงดูดประสงคในการวิเคราะห์อย่างชัดเจนเพื่อจะได้ดำเนินธุรกิจได้ตรงตามเป้าหมาย (Kotler. 2003) ผลดังกล่าวขัดแย้งกับงานวิจัยของ อีร์ศักดิ์ บูรณะ. (2550) ที่เสนอว่า กระบวนการจัดการและการจัดการทางการตลาด มีความสำคัญต่อการประกอบกิจการของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ ในตาราง 3 ยังพบว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับการตลาดมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r=0.77$) ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทรัพยากรมนุษย์กับเรื่องการตลาด สอดคล้องกับแนวคิดของ วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย (2556) ที่เสนอว่า สำหรับปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการแล้ว หัวใจหลักที่จะทำให้เกิดความประทับใจต่อการซื้อขึ้นอยู่กับพนักงาน ดังนั้นผู้บริหารจึงมีหน้าที่ต้องเอาใจใส่ต่อการให้บริการของพนักงานเป็นพิเศษ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงจุดอ่อนบางประการที่ วิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม จำเป็นต้องดำเนินการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน เพื่อสร้าง การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ที่ยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. แนวทางการจัดการที่มีคุณภาพ ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจต่อในชุมชนถึงความสำคัญในการเรียนรู้ต่อการจัดการจะช่วยสร้างศักยภาพที่เข้มแข็งให้กับคนในชุมชน ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงไม่ควรหลีกเลี่ยงต่อการศึกษาปัจจัยดังกล่าว โดยอาจใช้วิธีของความร่วมมือไปยังสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น เช่น มหาวิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ใกล้เคียงในการจัดอบรมคนในชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจ โดยเฉพาะในเรื่องของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับการตลาดซึ่งยังถือว่าเป็นจุดอ่อนสำคัญของ วิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ในมิติดังกล่าว

2. การบรรลุยุทธศาสตร์ด้านการอยู่ดีมีสุข ในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม จำแนกตามน้ำหนักปัจจัย ผลการวิจัยพบว่าเกิดจาก การลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ การพัฒนาระบบสวัสดิการชุมชน การบริหารจัดการทุน และการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน ถึงแม้ทุกปัจจัยจะมีความสำคัญ แต่แนวทางที่วิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐมควรมุ่งเน้นอย่างชัดเจนคือ การลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ ซึ่งผู้วิจัยเสนอว่าควรมีการนำแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ โดยวิสาหกิจชุมชนต้องสร้างความเข้าใจแก่สมาชิก ให้มีความรู้ที่ชัดเจนต่อแนวทางดังกล่าว สิ่งนี้จะช่วยสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ต่อวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยดังกล่าวเก็บข้อมูล เฉพาะกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐมเท่านั้น ผู้ที่สนใจอาจพัฒนารูปแบบต่อไปยัง วิสาหกิจชุมชนอื่นๆ ก็อาจจะได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างหรือคล้ายคลึงเพื่อยืนยันความแม่นยำของตัวแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมถึงอาจจะก่อให้เกิดแนวคิดในเชิงเปรียบเทียบได้

2. การศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาในรูปภาคตัดขวางในช่วงระยะเวลาหนึ่งผู้ที่สนใจ อาจจะขยายเวลาในการศึกษาแบบ อนุกรมเวลา เพื่อดูความคงเส้นคงวา ของผลกระทบของการจัดการเพื่อการบรรลุยุทธศาสตร์ วิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครปฐม ในระยะยาว

3. งานวิจัยฉบับนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งได้ข้อมูลในระดับกว้างแต่ไม่สามารถลึกในรายละเอียดได้มากนัก ผู้ที่สนใจอาจจะนำแนวคิดดังกล่าวไปทำวิจัยแบบผสม หรือเน้นไปทางวิจัยเชิงคุณภาพก็ได้

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- ทิพาพร พิมพ์สุทธิ.(2553). “กระบวนการทัศน์ใหม่ทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนท้องถิ่น. วารสารรามคำแหง. ปีที่ 27 ฉบับที่ 2 (เดือน เมษายน-มิถุนายน 2553)
- ธีรศักดิ์ บุรณะ. (2550). “กระบวนการจัดการและการจัดการทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในอำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี”. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.สาขาการจัดการทั่วไป. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 . (2557). เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม 2557. เข้าถึงได้จาก http://www.padme.moi.go.th/download/opsi/20120403/6ED10803-669C-129F-4FA2-3BCD22B238A1_06.pdf.
- ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน .(2557).เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม 2557. เข้าถึงได้จาก http://www2.narathiwat.go.th/narathiwat/plan_10/ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน.doc .
- รุ่งฤดี กิจควร.(2549). “รูปแบบปัจจัยแห่งความสำเร็จและขอบเขตผลงานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร”. วารสารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 . (เดือนเมษายน – มิถุนายน. 2549).
- วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย (2556). “ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในร้านสะดวกซื้อ เซเว่น อีเลฟเว่น ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา”. วารสารปัญญาภิวัฒน์ .ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (เดือนมกราคม-มิถุนายน 2556)
- ศักดิ์ดา ลักษณะแสงวิไล .(2549). “การศึกษาปัญหาด้านบุคลากรทางการบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย”. บัณฑิตมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สมอนงค์ กันทรวิชัยวัฒน์.(2545). “การวัดสมรรถนะการจัดการทางการผลิต สำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา”. วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรินยา สุภัทรานนท์.(2553). “การพัฒนาหลักปฏิบัติทางการบัญชีและการควบคุมภายในของผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตอำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก”. ทุนวิจัยจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา .
- สำนักงานสถิติจังหวัดนครปฐม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(2556). เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2556.เข้าถึงได้จาก<http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=299>
- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2556). “นโยบายของรัฐบาล”. เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2556 เข้าถึงได้จาก <http://www.thaigov.go.th/government-policies.html> .
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2545) . “การใช้สถิติในงานวิจัยอย่างถูกต้องและได้มาตรฐานสากล”. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเฟื่องฟ้า พรินต์ติ้ง.
- สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนีกุล ภิญโญภานูวัฒน์. (2551). “สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์” .กรุงเทพมหานคร: มิชชั่น มีเดีย.

- สุนิสา ละวรรณวงษ์ และ นรินทร์ สังข์รักษา.(2558). “การพัฒนารูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ของวิสาหกิจ
ชุมชนอัญมณีและเครื่องประดับ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อการแข่งขันทางการค้าสู่ประชาคมอาเซียน”.
Veridian E-Journal, Silpakorn University. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ
ศิลปะ. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (เดือนมกราคม – เมษายน 2558) : 1192-1211.
- อารี วิบูลย์พงศ์. (2549). “ร้อยแปดวิสาหกิจ (ใน) ชุมชน : แนวทางการวิจัย กลยุทธ์กรณีศึกษา. เชียงใหม่” :
ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อุไรวรรณ ทองบัวศิริไล . (2554) “รายงานข้อมูลวิสาหกิจชุมชนจังหวัดนครปฐม. กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา
เกษตรกร สำนักงานเกษตรจังหวัดนครปฐม”. เข้าถึงเมื่อ16 กันยายน 2556. เข้าถึงได้จาก
[http:// www.sceb.doae.go.th/Documents/datachw/นครปฐม.pdf](http://www.sceb.doae.go.th/Documents/datachw/นครปฐม.pdf) .

ภาษาต่างประเทศ

- French, W.L. and Bell, C.H. Jr. (1999). “Organization development : Behavioral science
interventions for organization improvement”. (6th ed.). Upper Saddle River. NY
: Prentice Hall.
- Hair, J.F., Anderson, R.E., Tatham, R.L. and Black, W.C. (2009). “Multivariate data analysis”.
(7th ed). New Jersey; Prentice-Hall.
- Kotler,P. (2003). “Marketing management”. (8th ed.). Upper Saddle River. NJ : Prentice Hall.
- Schroeder, R.G. Anderson, J.C. and Cleveland,G. (1986). The content of manufacturing strategy:
an empirical study. Journal of Operations Management, 6(4) : 405-415